

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΕΑΙΡΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20.000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζητοῦ καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντος.

ΦΩΣ ΕΞΩΘΕΝ

Ὅπως ἐν τῷ ἐν ἀρχῇ ἀμυδροτάτῳ φωτὶ τοῦ λυκαυ-
γοῦς διακρίνομεν τὸν πρόδρομον τῆς ἀνατολῆς τοῦ Ἡ-
λίου, οὕτω ἤρχισαμεν διακρίνοντας ἐν τῷ ἠθικῷ στε-
ρεώματι τῆς Ἑσπερίας ἄλλο τι φῶς, ἀμυδρότατον
ἐπίσης, ἀλλὰ πιθανὸν πρόδρομον τῆς ἀνατολῆς ἄλλου
ἡλίου, τοῦ Δικαίου τῶν Ἑλλήνων.

Ποῖος ἤθελε ν' ἀκούσῃ ἐκεῖ, ἀπὸ ἐτῶν, πολλῶν δὲ
μᾶλλον νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ φυλὴ ἡμῶν ἦτο δι' ἄλλο τι κα-
τάλληλος ἢ διὰ νὰ φυλάττῃ τὰ προγονικὰ κειμήλια
ὡς γηραιὸς τις ἀπόμαχος ἀρχαιοφύλαξ; Ποῖος ἐλάμ-
βανε τὸν κόπον νὰ σκεφθῇ ἂν τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος θὰ
ἠδύνατο καὶ αὐτὸ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς παράγων πολι-
τισμοῦ, καὶ ἂν οἱ Ἕλληνες, οἵτινες ἔχουσι παρελθόν
ἐνδοξον, θὰ ἠδύναντο νὰ ἀποκτήσωσι καὶ ἐνεστῶς καὶ
μέλλον ἱσως ἄξιον τοῦ παρελθόντος;

Οὐδ' αὐτοὶ οἱ ποιηταὶ τῶν τελευταίων ἐτῶν, οἱ ζη-
τοῦντες τὰ παράδοξα ἐν ταῖς σφαίραις τῆς φαντασίας
τῶν, καὶ τόσον τολμηροὶ ἐν τῇ πτήσει τῶν ἐνίοτε,
οὐδ' αὐτοὶ οἱ ποιηταὶ ἐτόλμων νὰ παραδοξολογήσωσιν
ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ φαντασθῶσι τὴν φυλὴν ἡμῶν
ἐπανερχομένην ὡς δέσποιναν εἰς τὰ ἐδάφη τῆς κληρο-
νομίας αὐτῆς.

Αἰφνης θαυμάτουργός τις ἀποκάλυψις, τίς οἶδεν, ὁ ἰ-
στήρ τῶν Μάγων, ἐφώτισε μεγάλας καὶ ἰσχυράς τῶν πο-
λιτισμένων χωρῶν διανοίας καὶ οὐχὶ ὥδαι ἐμπνευσμένης
λύρας, ἀλλὰ λόγοι ἰσχυροὶ καὶ ἐπιχειρήματα ἀκλόνη-
τα προσάγονται ὑπ' αὐτῶν πρὸς ἀναγνώρισιν τῶν ἐπὶ
τόσους χρόνους παραγνωριζομένων καὶ ὑβρίζομένων ἐλ-
ληνικῶν δικαίων.

Καὶ βλέπομεν αἰφνης ἄνδρας ὑπερόχους ἐν ταῖς πα-
τρίσιν αὐτῶν, ὑψοῦντας τὴν φωνὴν οὐχὶ πλέον κατὰ
παράκλησιν πρὸς ὑποστήριξιν μικροζητημάτων ἡμῶν,
ἀλλ' αὐθορμήτως καὶ ἐν πλήρει γνώσει καὶ πεποι-
θήσει, ὑπὲρ αὐτῆς τῆς ἀναστηλώσεως τοῦ ἐθνικοῦ ἡ-
μῶν μεγαλείου, ὑπὲρ αὐτῆς τῆς ἀποδόσεως πλήρους
τοῦ δικαίου ἡμῶν, ὑπὲρ αὐτῆς τέλος τῆς ἀναστάσεως
Αὐτοκρατορίας, ἥς τὴν πτῶσιν κηρύττουσιν ὡς ἔγκλη-
μα κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἥς τὴν ἀνίδρυσιν εὐ-
χονται ὡς νίκην τοῦ παγκοσμίου δικαίου!

Ὁ δειξας εἰς αὐτοὺς τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἃς ἐνι-
σχύσῃ καὶ ἡμᾶς εἰς ἔργα ἀνάλογα πρὸς τὰ δίκαια. Πρὸ
παντὸς δὲ ἃς μὴ εἴμεθα ἡμεῖς οἱ τυφλώττοντες εἰς τὸ
φῶς τοῦτο. Διότι ὑπάρχουσιν ἀκόμη ἀτυχῶς Ἕλληνες,
αἰσθανόμενοι μὲν κατὰ βάθος τὰ δίκαια τῆς φυλῆς, ἀλλ'
ἀντικατοπτρίζοντες ἐκ φόβου τὴν ξενικὴν περὶ αὐτῶν
ἀναλγησίαν καὶ ἀντηχοῦντες ἐκ πλάνης τὴν ἐχθρικὴν
κατ' αὐτῶν καταλαλίαν.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Γ'.

(Ματθ. ΣΤ'. 22—33)

Κείμενον.

Εἶπεν ὁ Κύριος. Ὁ λύχνος τοῦ σώματος ἐστὶν ὁ
ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς ἢ ὅλον τὸ
σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται· ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πο-
νηρός¹ ἢ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. Εἰ οὖν
τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος πόσον; Οὐ-
δεὶς δύναται δυοὶ κυρίους δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα
μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται²,
καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε Θεῷ δου-
λεύειν καὶ Μαρμωνά³. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν. Μὴ μερι-
μνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε καὶ τί πίντε· μὴδὲ
τῷ σώματι ὑμῶν, τί ἐνδύσασθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖον
ἐστί τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; Ἐμβλέ-
ψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπεύρουσιν,
οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ
πατὴρ ἡμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ' ὑμεῖς μᾶλλον
διαφέρετε αὐτῶν. Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται
προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν⁴ αὐτοῦ πῆχυν ἓνα; Καὶ
περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; Καταμάθετε τὰ κρίνα
τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νύθει.⁵ Λέγω
δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ
περιεβάλετο⁶ ὡς ἐν τούτων. Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ
ἀγροῦ, σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλό-
μενον ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν⁷, οὐ πολλῶν μᾶλλον
ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι; Μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες, Τί
φάγωμεν ἢ τί πίωμεν, ἢ τί περιβαλόμεθα, πάντα γὰρ
ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ οὐ-
ράνιος, ὅτι χρῄζετε τούτων ἀπάντων. Ζητεῖτε δὲ πρῶ-
τον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐ-
τοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

Σημειώσεις.

1) Ὁ φ θ α λ μ δ ν ἐννοεῖ νοῦν. 2) Ἀ π λ ο ὕ ν, ἤτοι ὑγιᾶ,
πονηρὸν = βεβλαμμένον. 3) Ἀ ν θ ἔ ξ ε τ α ι: θὰ ὑποφέρῃ θὰ
ἀνεχθῇ. 4) Μ α μ μ ω ν ᾱ ς, χαλδαῖστὶ πλοῦτος. 5) Τὴν ἡλικίαν
ἤτοι τὴν ζωὴν. 6) Ν ἦ θ ε ι, κλωθεύειν. 7) Π ε ρ ι ε β ᾱ λ ε τ ο
ἐνδύετο. 7) Ἀ μ φ ι ἐ ν ν υ σ ι ν ἐνδύει.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΑΙ ΥΛΙΚΑΙ ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ

Ἀπὸ τῶν ἀνωτάτων στρωμάτων τῆς κοινωνίας μέχρι τῶν
κατωτάτων, ἀπὸ πρωίας μέχρις ἑσπέρας, ἀπὸ τῆς ἐγέρσεως
ἀπὸ τῆς κλίνης μέχρι τοῦ ὕπνου, ὁ ἄνθρωπος ἐν οἰκότητι
ἡλικίᾳ μὲν ἔχει διαρκὴ καὶ μόνιμον φροντίδα, πῶς νὰ ἐ-
παρκέσῃ εἰς τὰς ποικίλας ὑλικὰς ἀπαιτήσεις αἱ ὁποῖαι δη-
μιουργοῦνται ὑπὸ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ζωῆς εἰς αὐτόν. Καὶ
πρὸ παντὸς μία σκέψις ὑπερισχύει ἐπὶ τῶν λοιπῶν, πῶς θὰ
ἀποκτήσῃ περισσότερα χρήματα, διὰ νὰ ἔχῃ ἀφθονώτερα τὰ
μέσα πρὸς ἀπόκτησιν πάσης ὑλικῆς ἀπολαύσεως. Καὶ γίνε-
ται λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος δούλος τοῦ χρήματος. Καὶ εἶναι τὸ

ΑΙ ΑΓΙΑΙ ΣΥΝΑΞΕΙΣ

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὸ Εὐαγγέλιον.

Ὁ Διάκονος μετὰ τὴν προσφορὰν τοῦ θυμιάματος, κρατῶν διὰ τῶν χειρῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον προσέρχεται πρὸς τὸν ἀρχιερέα εἰς τὸ Σύνθρονον, ἢ πρὸς τὸν λειτουργοῦντα πρεσβύτερον, ἐὰν ὁ Ἐπίσκοπος δὲν εἶναι παρών, καὶ κλίνει τὴν κεφαλὴν πρὸ αὐτοῦ ἐξαιτούμενος τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ εἰς ἀνάγνωσιν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Ὁ λειτουργῶν ἔχει ἤδη δι' εἰδικῆς εὐχῆς ἐπικαλεσθῆ τὸ ἀκήρατον φῶς τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, ἐν ᾧ ἅφ' ἐνὸς μὲν κατακνηθῇ τὸ Εὐαγγέλιον ἅφ' ἐτέρου δ' ἐνισχυθῇ τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν τηρησιν τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν πραγμάτωσιν πνευματικῆς πολιτείας. — Ὁ λειτουργῶν ἀπαντᾷ εἰς τὴν παράκλησιν τοῦ Διακόνου ἵνα ἐπικαλεσθῇ ἐπ' αὐτὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ὅπως δυνήθῃ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ἔργον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, ἀναγινώσκων τὴν ὀρισμένην περικοπὴν τοῦ Εὐαγγελίου, σφραγίζων τὴν κεφαλὴν τοῦ Διακόνου, διὰ τῆς πρὸς εὐλογίαν ἐσχηματισμένης χειρὸς αὐτοῦ, εὐχετα δὲ αὐτῷ ἵνα ὁ Θεὸς διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, φωτίσῃ αὐτόν, καὶ ἐμπνεύσῃ αὐτῷ λόγους ἀγαθοῦς, καὶ δύνανται πολλήν. — Καὶ ὁ Διάκονος ἀσπάζόμενος τὴν χεῖρα τοῦ εὐλόγησαντος αὐτὸν ἀπαντᾷ: Ἀμήν - Ἀμήν. Γένοιτο κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Ἐτερος Διάκονος ἢ ἀντ' αὐτοῦ λειτουργῶν πρεσβύτερο μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἀλληλουῖα, καὶ τὴν ἄνοδον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Διακόνου εἰς τὸν ἄμβωνα ἱστάμενος πρὸ τῆς Ἀγίας Θύρας καὶ ἐστραμμένος πρὸς τὸν λαὸν δεικνύει εἰς αὐτὸν τὴν ἐπὶ τοῦ ἄμβωνος ἤδη ἀνεπτυγμένον ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἐκφωνῶν—Σοφία—ἐν τῇ αὐτῇ σημασίᾳ, ἣν ἔχει ἡ λέξις καὶ ἐν τῇ μικρᾷ Εἰσόδῳ. — Κατόπιν τούτου προτρέπει τὸν λαὸν νὰ ἐγερθῇ, ἵνα ὁρθοὶ ἀκροασθῇ τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὁρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. — Ἡ ἐν ὁρθοστάσι ἀκρόασις τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἔχει, τὴν ἀποστολικὴν παράδοσιν, πηγὴν. Τοῦτο ἀναφέρουσι καὶ αἱ Ἀποστολικαὶ διαταγαί. «Καὶ ὅταν ἀναγινωσκόμενον ἢ τὸ Εὐαγγέλιον πάντες οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ διάκονοι, καὶ πᾶς ὁ λαὸς στηκέντες μετὰ πολλῆς ἡσυχίας».

Ὁ ἀρχιερεὺς ἢ ὁ ἱερεὺς χαιρετίζει τὸν λαὸν ὡς ἐκ στόματος τοῦ Σωτῆρος ἐκφωνῶν. — Εἰρήνη πᾶσι, ἥτοι ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ δοθῇτω εἰς πάντας. Καὶ ὁ λαὸς διὰ τοῦ χοροῦ ἀπαντᾷ ἀντιχαιρετίζων καὶ εὐχόμενος τῷ προεστῶτι αὐτοῦ ἵνα ἡ εἰρήνη αὕτη ἢ καὶ μετὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ κυριαρχοῦσα τῇ ψυχῇ αὐτοῦ. — Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου. Τότε ὁ ἐπὶ τοῦ ἄμβωνος Διάκονος γνωρίζει εἰς τὴν ἁγίαν Σύναξιν ἐκ τίνος τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν γενήσεται τὸ ἀνάγνωσμα, λέγων. Ἐκ τοῦ κατὰ (ὄνομα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ) ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. Καὶ ὁ χορὸς ἀποδίδει δόξαν εἰς τὸν Κύριον ψάλλον. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. δὲ παρὰ τὴν ἁγίαν θύραν διάκονος, ἢ ὁ λειτουργὸς ἱερεὺς συνιστᾷ καὶ αὖθις προσοχὴν εἰς τὸν λαὸν ἐπειδὴ ἄρχεται ἤδη ἡ ἀνάγνωσις, ἐκφωνῶν. Πρόσχωμεν. Καὶ ἄρχεται ἀνάγνωσις τῆς περικοπῆς ἥτις συνήθως προοιμιάζεται ἢ διὰ τοῦ Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἢ διὰ τοῦ Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἢ διὰ τοῦ Εἶπεν ὁ Κύριος. Ὁ λαὸς κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου ἀνῆπτε κηρία. Καὶ τὸ ἔθιμον ἀν καὶ σπᾶνιον ἀλλὰ παραμένει καὶ παρ' ἡμῖν. Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Εὐαγγελίου καὶ γίνεται καὶ ἐγένετο ἤδη πρὸ τοῦ δεκάτου αἰῶνος μετὰ μέλους. Καὶ σφύζονται πολλὰ χειρόγραφα τῆς ἐποχῆς ταύτης φέροντα τὸ κείμενον τῶν Εὐαγγελίων μετ' σημειογραφίας τοπικῆς, ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις ἰδίᾳ τοῦ Ἀ

γίου Ὄρους. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς ὁ λαὸς μιμούμενος τὸν ὄχλον τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, οἷτινε βλέποντες τὰ τελούμενα θαύματα ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος ἢ ἀκούοντες αὐτὸν διδάσκοντα ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἀναφωνεῖ καὶ αὐτὸς διὰ τοῦ χοροῦ ψάλλοντος—Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.— Ἡ ἀναφώνησις αὕτη ἀναφέρεται καὶ ὑπὸ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. — Τινὲς ἱεουργοῦντος ἀρχιερέως ἀντικαθιστῶσι κακῶς καὶ ἀτόπως τὸ Δόξα σοι Κύριε, διὰ τοῦ—Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα—τὸ ὅποσον συνδέεται πρὸς ἄλλην πρᾶξιν τῆς Ἐκκλησίας, ὡς θὰ ἴδωμεν βραδύτερον, καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐκτοπίζηται τὸ καλῶς κείμενον Δόξα σοι Κύριε δόξα σοι.— Ὁ Διάκονος κατέρχεται ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος καὶ φέρει ἤδη τὸ Εὐαγγέλιον πρὸς τὸν περιμένοντα αὐτὸ ἀρχιερέα ἢ λειτουργὸν πρεσβύτερον—καὶ τερματίζεται οὕτως τὸ δεύτερον μέρος τῆς Λειτουργίας.

ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι.

Ὑπάρχουν στιγμαί, ὅπου διερωτῶμαι καὶ ἐρωτῶ ἐὰν ὁ παλαιὸς θρύλλος τῆς Κωνσταντινουπόλεως δὲν πλησιάζει νὰ ἐπαληθεύσῃ. Τὸν γνωρίζετε τὸν θρύλλον τοῦτον. Ἦδη τὸν ἔχει διηγηθῇ, καλύτερον ἐμοῦ, ὁ Θεόφιλος Γκωιέ. Εἶναι ἡ παράδοξις ἱστορία τῆς ἡμέρας κατ' ἣν ὁ Μωάμεθ δ' Β' μετὰ τὴν ἡμισέληνον εἰσῆρχετο εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἀνέτρεπε τὴν Αὐτοκρατορίαν τοῦ Βυζαντίου. Ληγοῦνται ὅτι ἐνὶ τῆς Ἀγίας Σοφίας ὁ ἱερεὺς ἐλειτούργει εἰς τὸ ἱερόν. Ὁλόκληρος ἡ βάσβαρος ὁρῶν εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Τὰ πέταλα τῶν ἱππῶν ἐκρόνουν ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου τοῦ ναοῦ. Ὁ ἱερεὺς, ὑπερηφάνως, χωρὶς νὰ ταραχθῇ, στρέφων μόλις τὴν κεφαλὴν του πρὸς τὸν πάταγον τοῦτον, ἔλαβε τὰ Ἅγια Μυστήρια εἰς χεῖρας, ἐβάδισε κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν τοῖχον τῆς γηραιᾶς Ἐκκλησίας καὶ αἰφνης ἐγένετο ἄφαντος. Ὁ θρύλλος λέγει ὅτι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀκούουν ἀκόμη τοὺς ψαλμοὺς του καὶ ὅτι μίαν ἡμέραν θὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν κρύπτην του διὰ νὰ συνεχίσῃ τὴν διακοπεῖσαν λειτουργίαν.

Εἰς τοὺς περιέργους καιροὺς ὅπου ζῶμεν, ὅπου τόσα γεγονότα συσσωρεύονται, εἶναι τάχῃ ὑπερβολὴ νὰ εἰπώμεν ὅτι τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ θρύλλου ἐγγίζει τὴν ἐκπλήρωσιν του καὶ ὅτι ἴσως εἰς τὴν Ἀγίαν Σοφίαν ὁ Ἕλλην ἱερεὺς θὰ ἔλθῃ ἐντὸς ὀλίγου νὰ τελειώσῃ, μετὰ πέντε αἰῶνας, τὴν ἀρξαμένην λειτουργίαν; Δὲν γνωρίζω. Τὸ μέλλον θὰ τὸ εἴπῃ.

Denys Cochin

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν Πατριῶν

Ὁ κ. Ν. Πίστης ἀπέστειλε τῇ Ἐταιρείᾳ ἐκ Καΐρου ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν Πατριῶν φρ. χρ. 10.
Ὁ κ. Ἀντ. Π. Βλαχαντώνης (Χαλκίς) δρ. 2.
Τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τοῦ ἐν Στρατῶν κ. Χ. Θ. Χριστοφορίδου. Οἱ κ. κ. Μιχ. Χρ (δυσανάγνωστον) Χ. Βορίδης Δ. Δεληθεδάκης Δ. Φαναρᾶς, Χ. Χ. Σ. Σ. Γ. Π. Ἐλένη Στρατηγάκη, ἐν δλαφ γρ. 40.
Τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τοῦ ἐν Ἀνω Πορτοῖς κ. Χ. Καλαμάρη φρ. 16, 80.
Οἱ ἐν Ἀθήναις κ. κ. ἐτησίαις συνδρομαὶ Ἰ. Αἰθονόπουλος, δρ. 10, Σακκιώτης καὶ Οἰκονόμου δρ. 5, Δημ. Λάκκας δρ. 3, Ἰ. Γαβριήλ καὶ Σία δρ. 10, Σοφία Σατολιά δρ. 5, Κ. Γ. Κουτσαρόπουλος δρ. 3, Α. Πανόπουλος δρ. 5, Α. Μάγγας δρ. 5, Ἀντ. Βαρβαρῆ γος δρ. 10, Χ. Ἀργυράκος δρ. 5, Σ. Κ. Βεντούρης δρ. 5, Κ. Γιαννάκης δρ. 6, Υἱοὶ Σ. Κουτράκη δρ. 3, Β. Γεωργούλης δρ. 5, Ι. Θ. Ζαμάνος δρ. 5, Δ. Καλέκας δρ. 5, Γ. Οἰκονομόπουλος δρ. 5, Ι. Γιαννακόπουλος δρ. 5, Ἀδελφοὶ Κουρβόπουλοι δρ. 10, Π. Δ. Ταμπακόπουλος δρ. 7, Γ. Παπαδιαμαντόπουλος δρ. 5, Γεωργιάδης καὶ Δημούλης δρ. 5 Π. Παπαπαναγιώτου δρ. 5, καὶ Π. Ζωτιάδης δρ. 3.